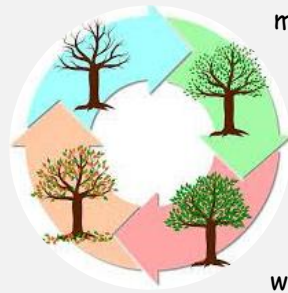

Geen reisverslag dit keer over zeilavonturen zoals eerder aangekondigd. Heel 2021 verblijven we stilliggend in de jachthaven van Groningen. Helemaal geen slechte plek om na 19 jaar rondzwerven over zeeën en oceanen en verblijf in ontelbare buitenland, even pas op de plaats te maken. We kunnen rustig inburgeren tijdens de pandemie en na volledige vaccinatie weer langzaam aan genieten van bezoek krijgen aanboord van de Zeezwaluw en zelf op bezoek gaan bij lieve vrienden en familie.

Jaargetijden

De periode van 6 maanden van de lente naar de herfst, is dan ook ontzettend snel voorbij gevlogen. Vaak hebben we de veel gestelde vraag; "wat doe je nu zoal op een bootje" benoemd. Nu willen we jullie meenemen en vertellen wat we "zoal op en om ons bootje" in die maanden in Groningen hebben ondernomen en opnieuw hebben leren kennen. Dit verslag is dus een "tijd-verslag" over de periode van lente tot in de herfst, de hernieuwde kennismaking van wisselende seizoenen, voelbare en zichtbare. De 9 jaar, in de Canarische Eilanden en Caribische Wateren, waren verstoken van seizoenswisseling. Daar is het zo goed als altijd warm tot heet, meestal met een zonnetje aan een onbewolkte hemel, af en toe een tropische regenbui waardoor er het hele jaar een groen (cactus)landschap is. Het sociale leven aanboord voltrekt zich dan ook geheel buiten in de kuip, binnen in de boot is het veel te heet. In Nederland is dat een tikkie anders!

De komst van de Lente is het einde van de Winter

We zien tijdens het boodschappen halen dat bij het grasmaaien langs de vijvers aan de Oosterhamrikkade, een strook van 1 meter direct aan het water, niet wordt gemaaid. Al snel schiet de begroeiing omhoog en niet veel later wordt er genesteld door eenden, meerkoetjes en ganzen. Als we een paar weken later even uitpuffen van het boodschappen sjouwen zien we het jonge grut van alle kanten tevoorschijn komen. Sommigen nog wat onbeholpen maar anderen al ondernemend onder toezicht van trotse ouders op de uitkijk.

In de jachthaven zijn de eerste tekenen van de lente ook al zichtbaar door bezoekende eenden en futen die hun nieuwe gezinsuitbreiding showen aan de overwinteraars.

Piepende jonkies die als pluisjes over het water schieten om vooral ma en pa te laten weten dat ze in de buurt zijn. Het is een prachtig gezicht.

Helaas bereikten niet alle jonkies de volwassenheid. Regelmatig is het maar de helft van de nieuwe aanwas. Reigers, meeuwen en kraaien bleken op de loer te liggen om de kersverse gezinnetjes van hun kroost te verlossen. De populatie was bij elk bezoek zichtbaar uitgedund.

Vele (on)bewoonde overwinterende schepen in de marina worden ook uit hun winterslaap geschud en gereedgemaakt voor vertrek naar het zomerverblijf. Vanaf begin april verdwijnt de één na de andere naar hun zomerresidentie, terwijl de passantenstroom opgang begint te komen.

Soms komen er ook heel bijzondere zeilschepen zoals de Jantje, die via de Stad en het Reitdiep naar de Waddenzee onderweg zijn. Het scheepvaart verkeer op doortocht en in de jachthaven wordt levendiger en dat is leuk om mee te maken.

Lente aanboord

Ook aanboord van de Zeezwaluw is de lente zichtbaar. De parkieten raken in de rui en de veren vliegen door de

hele boot. Ze zijn ook wat aanhaliger dan normaal. Echter, het lontje van het (8 jaar oude) vrouwtje is wat kort, ze jaagt het jongere mannetje regelmatig de tralies in. Ze wil met rust gelaten worden, dat is duidelijk. Als de toenadering echt te veel voor haar wordt, duikt ze in het nachthok waar het mannetje niet in mag. Ook hebben we ze een nieuw huis (kooi) gegeven. Eéntje die wat steviger in elkaar zit dan het instabiele Curaçaose bouw pakket. 't Was even wennen voor ze, maar het nieuwe huis bevalt nu goed.

Wij raken gelukkig niet in de rui maar de winterkleding wordt wel te warm. Het wordt beetje bij beetje gewassen, in plastic gepakt en ver weg opgeborgen om de zomerkleding ruimte in de kast te geven. De winterjassen worden verruild voor de zomerjasjes terwijl de Teva sandalen uit de diepten van de kast binnen handbereik worden gestald. Zo, de lente en zomer mag qua kleding komen.

Omdat we nu toch bezig zijn met rommelen in de kasten en opbergruimtes, wordt daar ook de schoonmaakwoede op losgelaten. 2 paar, jaren bewaarde nette leren schoenen van Ineke blijken uit elkaar te vallen en verdwijnen in de container evenals een paar leren schoenen van Riens. Zo vinden we hier en daar nog wat 19 jaar bewaarde studieboeken en aanverwantartikelen die ook van boord mogen.

Nu de voorpunt leeggehaald wordt, besluiten we de spinaker (zat bij de Zeezwaluw en is sinds 2003 niet gebruikt) en de zelfgemaakte zonnetent van speciaal doek voor de Carieb (nooit gebruikt door de krachtige wind) een goed tehuis te geven bij kennissen die hun nieuwe schip net gereed gekomen is. Zij zijn er blij mee en wij zijn wat volumineuze spullen kwijt. Onze reserve mixer blijkt na 18 jaar in de kast er niet uit te willen komen evenals ons halogeen kacheltje. Ze verdwijnen beide ook in de container. De lente opruim-activiteiten schonen aardig op!

De dagen beginnen nu ook snel te lengen en het aan kracht winnende zonnetje wordt elke dag iets eerder wakker en gaat later naar bed, de zonnepanelen zijn eerder en langer blij. De buiten temperatuur begint langzaam te stijgen en de dieselkachel hoeft minder vaak aan. Als alleen in de avonduren het elektrisch kacheltje maar een uurtje aan hoeft om onze behaaglijkheidstemperatuur te bereiken, kan de kachelpijp van onze Kabola dieselkachel van dek worden gehaald en tot de herfst weer opgeborgen.

De dinghy kan daarna ook weer op haar plek, op de kop onder de giek over ons reserve anker met lijn en ketting. Dit reserve anker is sinds vertrek uit Turkije (2007) nooit meer van zijn plaats geweest, was niet nodig. Bij inspectie van dit reserve ankergerie, blijkt dat het niet meer veilig bruikbaar is. Jarenlange blootstelling aan zon en zeewater heeft zijn sporen nagelaten. De hele handel verdwijnt in stukjes en beetjes (is erg zwaar) ook in de container. Dat scheelt aardig wat gewicht. Nu kan de dinghy weer omgekeerd over het middenluik geplaatst worden en is de Zeezwaluw in haar zomerstand getransformeerd. Weer ruim baan om aan dek te lopen en te werken!

Af en toe genieten we ook al, ondanks de nog frisse wind, met een lange broek en warme trui van een uurtje zon in de kuip. We zien dat de bomen rond de haven heel voorzichtig beginnen te ontluiken van

helemaal kaal naar zichtbare groene knoppen om niet veel later een lichtgroene bladertooi te krijgen. Eindelijk veranderen alle kale bomen in weelderig groene ruisende bomen die het stadsgezicht langs de diepen volledig

verandert. Op onze wandelingen zien we meer en meer bomen met schitterende bloesem terwijl er meer en meer kleur verschijnt in tuinen en perken. Terwijl vogels druk heen en weer vliegen met twijgjes om hun nestjes te bouwen.

Lente kriebels

Bij ons begint het te kriebelen om de klussenlijst voor dek werkzaamheden ter hand te nemen. Eindelijk is het warm genoeg om weer aan dek te kunnen werken. Gedurende de winter hebben we al een prioriteitenlijstje gemaakt, welke klussen uitgevoerd moeten worden. De materialen en nieuwe onderdelen zijn besteld en al binnen of worden binnenkort geleverd. Het uitzoeken welke materialen nodig zijn en waar ze besteld kunnen worden, nam veel tijd in beslag. Vertraagde aanvoer t.g.v. de Pandemie en de Brexit, hebben ook hun weerslag op de beschikbaarheid van onderdelen. Gelukkig hebben we prima internet om dit soort zaken rustig uit te zoeken.

We blijven ons daarbij verbazen over het grote assortiment en prijs/kwaliteit verhouding in "bootjes spullen", die in Nederland/Europa voorradig zijn. Het is luilekkerland en dat is de laatste jaren in het buitenland wel anders geweest. Sinterklaas in de Lente dus! Als je op een bootje woont, heb je geen officieel "huisadres" om de bestelde spullen te laten bezorgen. Maar de meeste van die bestellingen kunnen we laten bezorgen op afhaalpunten vlakbij de Oosterhaven. Als dat niet mogelijk is, mogen we het huisadres van Jan en Corrie (zeilers) of Alex (neef) gebruiken. Zij brengen het dan op een afgesproken dag en tijd naar de Zeezwaluw, een geweldige service waar we heel dankbaar gebruik van maken.

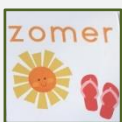
Gedurende de lente en zomer van dit jaar hebben we een aantal klussen geklaard die uitgeschreven zijn en opgenomen in onze "[Onderhoud en Projecten](#)" lijst. We willen jullie een kleine anekdote over 1 van die projecten "de deurbel" niet onthouden.

Omdat de ingangsschotjes meestal dicht zitten tegen de kou, hangt aan de buitenkant een D.I.Y.-bordje met als tekst: "we zijn thuis, bel even". Wie denkt eraan dat deze tekst verwarring oproept bij landlubbers. Iemand (een zeiler zelfs)

dacht namelijk dat we in ons huis (wat we niet hebben) waren en je even moest bellen met de telefoon! Dat het woord THUIS wordt geïnterpreteerd als letterlijk een stenen huis en niet "aanboord" was geen moment bij ons opgekomen. Toch maar een nieuw bordje gemaakt met de tekst: "zijn aan boord, bel even aan, druk op bel".

Daarnaast hebben we ons bezig gehouden met het waterdicht maken van de teak deknaden, die gedurende de afgelopen winter door vorst behoorlijk wat te lijden hebben gehad. Van 35°-40°C in de Carieb naar min 12°C in Nederland, bijna 50 graden verschil is wel erg veel in 1 jaar. Vandaar deze actie. In de komende winter gaan we uitzoeken waar, wat, hoe en wanneer we een nieuw dek gaan organiseren en uitvoeren. Dat begint nu wel zinvol te worden. Daarnaast waren er natuurlijk ontelbare kleine en grotere vervangklussen aan dek die we hier niet allemaal zullen beschrijven.

Zomer wetenswaardigheden

Eigenlijk ging de Lente rustig over in de Zomer. De temperatuur was erg wisselvallig evenals de regenbuien. Van lange broek via korte broek weer naar de lange in de avonduren. De topjes bleven voor Ineke in de kast en ook Riens voelde nooit de behoefte om zijn shirt uit te trekken. Toch werd de kleine bimini gewisseld voor de grote en de zijflappen werden aangeritst voor optimaal schaduw op hete dagen. De temperaturen waren goed voor klussen aan dek en heerlijk wandelen door de oude stad.

Langzaam werd het drukker op de markten en in de winkelstraten vooral toen de winkels weer volledig opengingen en mondkapjes slechts op enkele plekken nog verplicht waren. Wij hadden de laatste jaren niet zulke drukke markten en/of winkelstraten meegemaakt dus dat was even wennen.

Met uitzicht op het loslaten van de Corona regels en het opengaan van HBO en Universiteiten aanstaande

september, stroomde de stad weer vol met Nederlandse en buitenlandse studenten. We hoorden opeens veel verschillende talen. De hoeveelheid fietsers verviervoudigde door deze studenteninvasie en hun fietsen (vervoermiddel bij uitstek) moesten uiteraard ergens geparkeerd worden. Op de drempel van de introductie weken (Kei weken) voor nieuwe studenten, liep het echt de spuigaten uit! Op een gegeven moment stond de hele Grote Markt volledig vol met fietsen, nog nooit zoiets gezien.

De fietswinkeliers en verhuurbedrijven voor fietsen (swap fietsen) konden de fietsen niet aangesleept krijgen. Ze vlogen als zoete broodjes de folder uit. Wij houden het nog even bij wandelen omdat we onszelf niet vertrouwden op een fiets in deze giga-drukke.

Aan het begin van de zomer is Riens lid geworden van de Sloeproeyers Groningen. Na de introductie tijdens een roeitruining en een aantal begeleide stuurtranningen, stuurt hij nu al lange tijd zelfstandig. Op vrijdag- en zondagmorgen is Riens stuurman op de roeitruiningen in de "Noordvaarder" of "Oihonna". Hij vindt het heel erg leuk, roeien doet hij niet, dat laat hij over aan de jongere leden.

Kortgeleden is er bij deze jonge roeivereniging (5 jaar) ook een heus clubgebouw in gebruik genomen. Dit heuglijke feit werd gevierd met een BBQ voor de leden en partners. Wij zijn ook geweest en hebben voor wat heerlijke salades gezorgd die gretig aftrek vonden.

Meerdere leden hadden op verzoek van de organisatie iets lekkers gemaakt en meegenomen terwijl het vlees centraal was ingeslagen. Het was een gezellige en geslaagde avond.

Bezoekers

Eindelijk konden we ook veilig bezoekers ontvangen op de Zeezwaluw. Familie, vrienden en zeilers waren al druppelsgewijs geweest en dat was heerlijk. Zelfs Hilde en Rob, uit Aruba waar hun bootje "Happy Hour" hoog en droog op de kant staat. Ze kwamen heerlijk buurten bij ons aan boord en we konden weer helemaal bijpraten onder het genot van een heerlijke lunch. Uiteraard werd informatie uitgewisseld (de Zeilers Tam-Tam) over gemeenschappelijke zeilvrienden.

Zelf konden we nu ook eens een keertje op bezoek bij onze vrienden Irma en

Jaap in Glimmen. Met onze OV kaart de bus in en een halfuurtje later stapten we letterlijk bij hun voor de deur uit. Ze wonen nog steeds in het zelfde huis, die behoorlijk was veranderd na ons laatste bezoek eind jaren '80. I & J hebben zelf ook veel in het buitenland gewoond en gewerkt maar altijd hun huis aangehouden. Nu wonen ze heerlijk en we hebben onder uitgebreid bijkletsen genoten van een zalige BBQ in hun schitterende tuin onder een mooi afdak met buitenverwarming.

Laat in de avond werden we als vorsten per auto teruggedreden naar de Zeezwaluw door hun jongste

zoon Kirjan die inmiddels ook al bijna 21 is! De oudste zoon Jarik is 22. De tijd vliegt!

Met een emailtje kondigen Riet en Berend (hebben we voor het eerst ontmoet in 2004 in Fiumicino, Italië) hun komst aan. Ze zijn met hun schip de "MS Riet" al bijna in Groningen en komen de volgende dag gezellig naar de jachthaven en parkeren de boot langs de kade iets verder op.

2 heel gezellige dagen volgen met koffiedrinken en gezamenlijke maaltijden tot een supermarkt bezoek aan toe. Met wat traantjes nemen we afscheid als we ze uitzwaaien. We kijken de Riet na tot ze onder de brug richting Delfzijl uit het zicht verdwijnt.

Vlak na de "MS Riet" kondigen Riet en Rob "SY Ooste Winde" hun aankomst in Groningen aan. Ze zijn met de zeilboot onderweg naar de Oostzee en gaan via Groningen. Hun zeilboot (Winner 1120) kennen we nog van 23 jaar geleden, toen waren we burens (wij met onze vorige boot) in dezelfde jachthaven, Atlantica in Stad aan't Haringvliet. We helpen ze met afmeren recht achter ons en vlak daarna zitten we aan de koffie met koek bij ons. Het is heerlijk ze weer te zien en bij te kletsen.

Overdag doen ze gezellig hun eigen ding, wandelen en fietsen in de stad maar rond borreltijd komen we even bij elkaar. Ze laten de boot voor een paar dagen achter omdat ze even terug moeten naar huis. Hun burens komen ze ophalen en wij passen op de boot tot ze samen met Maud, hun dochter terugkomen. Na een laatste gezamenlijke sundowner vertrekken ze de volgende dag om de brug door de Stad te halen.

Joyce en Bert komen ook nog een paar dagen met de auto naar Groningen en logeren (op spuugafstand) in een hotel. Samen gaan we heerlijk op stap met hun auto. Eerst richting zuid via Haren naar het merengebied waar we heerlijke genieten van een lunch in een restaurant aan het Zuidlaardermeer. In een miezerregen verder richting het "Hoge Land," het gaswinningsgebied. Dat werd rijden door het Groningse platteland in de regen, een treurige rit door leeg akkergebied met weinig dorpjes en stadjes. We konden geen huizen met gaswinningschade ontdekken, misschien reden we te snel?? Vlug terug naar de Zeezwaluw dan maar om samen een warme overheerlijke Chinese maaltijd te nuttigen. Ook hun bezoek is weer veel te snel voorbij. Als ze vertrokken zijn, gaan wij weer over tot de orde van de dag!

Marjolein en Henk, net terug van hun wereldreis, komen langs op hun tournee door Groningen en Friesland. De middag wordt gevuld met bijpraten (na 6 jaar) en onder het genot van een (veel te laat) bezorgd diner kletsen we verder voor ze weer vertrekken naar hun hotelkamer op loopafstand.

Tineke en Herbert "SY Zahree", kwamen een middag op bezoek terwijl ze in Groningen op familiebezoek waren. Hen kenden we alleen via hun blog en via de Facebook groep "Atlantic Crossing West to East". Zij staken net als wij, vorig jaar de Atlantische Oceaan over tijdens de pandemie. Zij vanuit US en wij vanaf Martinique. In elke haven liepen we elkaar net mis, dus we hadden elkaar nooit in levende lijve gezien. Het was een geslaagde en gezellige kennismaking. Intussen zijn ze alweer in zuidelijke richting vertrokken en in Portugal aangeland.

Een paar dagen later komen Pam, die we in Curaçao leerden kennen gezellig een middag langs met Wouter. Pam woont nu in een tiny huis in Nederland.

Eind september krijgen we bezoek van oud zeilers Niki en Paul met hun "Büsli", een camper. Zij wonen in Zwitserland en zijn op familie bezoek in Nederland. Vanuit het Zuiden des lands rijden ze helemaal naar Groningen om ons te bezoeken, geweldig! Net als de "Riet", hebben we hen in 2004 in Fiumicino leren kennen terwijl zij daar op hun catamaran "Fry", overwinterden. De "FRy" is vervangen door "Büsli" en ze reizen nu over land kris-kras door Europa. Ook met hen hebben we een heerlijke dag gehad.

We hebben dus veel bezoek gehad aanboord van de Zeezwaluw van zeilers die we lang niet hadden gezien. Het voordeel van in Nederland liggen ... Ze kwamen per boot, auto, Büsli of gewoon lopend en we hebben van alles genoten. Meestal maakten we foto's, maar soms vergaten we dat of bleken ze achteraf mislukt. Vandaar dat we niet van elk bezoek foto's hebben, sorry!

Verder druppelen in de lange zomer nog wat oude bekende winterliggers, nieuwe kennissen uit de haven of uit de stad even binnen voor een kort bezoekje.

Gedurende de rest van het jaar komen zeilers, die voor korte tijd in Nederland zijn, ons nog bezoeken. Ook bekende overwinteraars van vorig jaar komen binnenkort weer terug, terwijl we al met een aantal nieuwe kennis hebben gemaakt. Hopelijk gaan de sociale contacten soepeler dan in de afgelopen Coronawinter.

Persoonlijke investeringen

We hebben ons in de zomer aangemeld bij een goede tandarts. Na 19 jaar geen regelmatige vaste tandarts controles (we gingen in het buitenland alleen bij klachten omdat de tandarts ethiek in vele landen ver te zoeken was) wilden we ons gebit eens laten verwennen. De mondhygiëniste heeft ons beiden in 4-sessies elk, van ladingen tandsteen verlost en we kunnen nu weer ragen en flossen tussen de elementen door! Riens werd nog van wat krakkemikkige kiezen verlost (en kreeg er een blauwe bovenlip voor terug) door de kaakchirurg. Tijdens het genezingsproces voorziet nu een plaatje hem van een volle mond met kiezen en dat is heerlijk, geen eten probleem. Intussen wordt een mooi frame gemaakt door de tandtechnicus, die eind oktober gereed zal zijn. Deze hele tandarts exercities snoepte aardig wat van onze tijd op.

Om wat mobieler te worden, groeven we eindelijk begin september onze 28 jaar oude Di-Blasi fietsjes op.

Ze waren 6 jaar niet gebruikt. Beide blijken nu een aardige opknapbeurt nodig te hebben om weer helemaal functioneel te worden. Daar hebben we geen zin in. Zoals we al schreven in een [Zeezwaluw Suffertje](#) hebben we ons zelf verwend met nieuwe vouwfietsjes. Gekocht bij de Decathlon en de oude fietsjes via Marktplaats verkocht. We zijn erg blij met de nieuwe fietsjes. Ze hebben grotere wielen en 7 versnellingen terwijl het frame van aluminium is zodat aan dek tillen, redelijk soepel te doen is. Boodschappen halen is nu minder tijdsintensief en vermoeiend geworden en we nu ook voor ons plezier fietsen. Onze actieradius is daarmee aardig

kunnen vergroot.

Herfst

De herfst heeft zich onverwacht snel gemeld. Het wordt kouder, het regent meer en de wind giert af en toe weer aardig door de verstaging. De bladeren binnen alweer te verkleuren en van de bomen te vallen. De kastanjes liggen op straat terwijl in verborgen hoekjes, paddenstoelen in een trottoirscheurtje tot leven komen. In de vroege ochtend ontdekken we ragfijne spinnenwebben die zijn geweven door de overdag onzichtbare artiesten! Zeker in de ochtend dauw is het een prachtig gezicht.

In de jachthaven is de stroom passanten tot stilstand gekomen terwijl de eerste boot-wintergasten

alweer zijn aangekomen. De meeuwen hebben tegenover ons, het steigerhekwerk alweer in beslag genomen en scheiten de hele boel onder. De eerste mist hebben we ook alweer gehad en buiten in de kuip zitten is opnieuw

een uitzondering terwijl de korte broeken al zijn opgeborgen.

De zon is helaas niet zo krachtig meer, met als gevolg dat het eendenkroos de haven en het hele diep van een groen tapijtje voorziet. De Zeezwaluw ligt er middenin! Wel mooi om te zien en de eenden, futen en meerkoetjes zwemmen midden in deze gratis maaltijd en snavelen dat het een lieve lust is.

Tijdens het begin van deze "Eendenkroos groei", was er op een zondag van 4 tot 6 uur een zwem-challenge in de Groninger diepen. Ongeveer 2km zwemmen door de diepen om geld op te halen voor kanker bij kinderen.

De finish van de challenge was in de Oosterhaven marina. Daar wilden we bij zijn! Eerst vanaf de Zeezwaluw foto's gemaakt van de eerste zwemmers, die werden begeleid door "SUPpers". Op de Trompbrug, vlak voor de finish was het gezellig druk met toeschouwers die luid stonden te juichen en aan te moedigen. We zijn daarna naar de finishlijn gelopen om de sfeer te proeven en de dappere zwemmers binnen te zien komen.

Iedereen had een wetsuit aan tegen de kou en zodra ze uit het water klommen was de kleur veranderd in groen! Ze zaten onder het kroos, zelfs aan de binnenkant van het pak. Ondanks het kroos waren de zwemmers blij dat ze meegedaan hadden (ondanks het af en toe snavelen van kroos) en hadden genoten van alle aanmoediging onderweg. De foto's vertellen de gezellige sfeer.

Op de Zeezwaluw zijn de herfst omstandigheden nu ook zichtbaar, de lijnen en bimini worden langzaam groen van de alg, gevolg van de vochtigheid, zoetwater en geen zon. Ja, daar hadden we geen last meer van op het zoute water na vertrek in 2003 uit Nederland. Nu moet de boender uit de bakskist komen om de boel algenvrij te maken in samenwerking met algendoder en chloor. De lappen van de bimini gaan eraf, worden schoongeboend en gedroogd in een waterig zonnetje. De alg is gelukkig weg maar de stiknaden liggen grotendeels los en het zachte deel van het klittenband is overleden. De naden moeten allemaal opnieuw doorgestikt worden en het klittenband vervangen. Beiden hebben aardig van de zon te lijden gehad in de Carieb. Gelukkig hebben we nog voldoende 5cm brede klittenband op voorraad om direct aan de slag te gaan. De herstel werkzaamheden worden de volgende 2 dagen direct aangepakt (flinke klus die flink tegenviel) omdat we de bimini weer willen hebben staan om gedurende de winter, de kuip redelijk "droog" te houden.

Nog even en we moeten de Zeezwaluw weer ombouwen naar de winter situatie. Dinghy uit het midden aan dek, de kachelpijp weer op het dek plaatsen en de Kabola dieselkachel aansteken. De dieseltank is gelukkig al vol. Tot die tijd aanbreekt houdt een simpel elektrische kacheltje ons lekker warm.

We installeren ook nog even onze 2 nieuwe, 12V in vele richtingen draaibare ventilatoren met 3 snelheden en een timer. 1 voor boven ons bed en de andere in de kombuis. Ze kunnen meehelpen om een betere warmte circulatie van de Kabola diesel kachel te creëren.

Degene in de kombuis kunnen we van de wand halen om overal elders in de kajuit neer te zetten om het gewenste resultaat zo optimaal mogelijk te krijgen. We gaan het zien. In de zomer geven ze ons verkoeling, maar dat is van later zorg.

Dit is het eind van het tijdsverslag over wat we "zoal op ons bootje deden", tijdens de hernieuwde kennismaking met de seizoenswisselingen van Lente naar Herfst in Groningen. We gaan ons nu opmaken voor de 2de winter in de Oosterhaven marina. Als jullie dit lange verslag tot het eind hebben gelezen, weten jullie wat we zoal deden maar ook dat we genoten hebben van de seizoenswisselingen en alles wat daarbij hoort.

Riens en Ineke Elswijk ab SY Zeezwaluw